

kan blive Spørgsmaal om Afstemning særskilt over et Affnit af § 7.

**Nørgaard:** Jeg har ikke begjært Ordet for at gaae dybt ind paa denne Sag; jeg har blot isinde at gjøre nogle enkelte Bemærkninger ved at omtale adskillige af de af Udvalget stillede Forslag. Hvad nu det Forslag angaaer, som Udvalget har stillet til § 3, angaaende Berømmelse af Møderne og Bekjendtgjørelserne i Bladene, da er det jo ganske rigtigt, at Udvalget har foreslaaet, at dette ikke skal skee i Berlingske Tidende, da en saadan Bekjendtgjørelsesmaade jo slet ikke vilde passe for Provindserne, da det jo er bekjendt nok, at Berlingske Tidende kun læses ganske undtagelsesviis paa Landet, idetmindste ikke i Sylland, og jeg maa saaledes ganske tiltræde det gjorte Forslag. Hvad jeg nærmest vil tillade mig at omtale, det vedkommer § 4. Det hedder i § 4, saavel i Regjeringsudkastet som i den nye § 4, der er bragt i Forslag af Udvalget, at de indkaldte Tiendebydere skulle give Møde til den fassfattede Tid og Dag med behørigt Barfel osv.; alt dette er nu ganske klart, men hvad der ikke er mig saa klart, det er, hvor Mødestedet skal være eller hvem der skal bestemme Mødestedet. Det hedder jo, at Retsbetjentene skulle paasee, at Alt er nøiagtig iagttaget, hvad Loven paa- byder, men om Retsbetjentene ogsaa ere berettigede til at beordre en Mængde Beboere flere Mile fra deres Hjem for at kunne gjøre de nødvendige Indsigelser, eller om Møder kunne holdes paa passende Steder i Landet, hvor Beboerne havde en 3—4 Mil til at rejse, det har jeg for mit Vedkommende ikke været istand til at see rigtig tydeliggjort ved hvad der staaer i Paragraphen. Jeg for mit Vedkommende vilde endog finde det noget urigtigt, at langt bortliggende Sognes Beboere i stort Antal skulle rejse mange Mil for at gjøre saadanne Indsigelser, og jeg finder, at det var langt mere passende, om Retsbetjentene i slige Tilfælde kom til at rejse til Beboerne. Jeg finder saa meget Mindre til Ginder derfor, som der jo i den samme Lov er bestemt, at der skal anskaffes en dertil for Retsbetjentene særlig Protokol, saa det ikke er nødvendigt at medbringe Protokollerne for at kunne indføre disse

Forretninger. Det har saaledes været mig uklart, hvorledes det skulle forholde sig efter § 4, om Retsbetjentene kunne befale Beboerne fra langt fraliggende Egne at møde i Kjøbstaden, hvor han bver, eller om der kunde gjøres Undtagelser fra Reglen, hvor Beboerne af flere Sogne havde flere Mil til Kjøbstaden, saa det for disses Vedkommende ikke er et uvæsentligt Spørgsmaal.

Hvad angaaer den meget omtalte § 7, da skal jeg for mit Vedkommende ikke optræde som Defensor for denne Paragraph, og det saa meget mindre, som det virkelig staaer meget tvivlsomt for mig, hvorvidt Loven i det Hele taget er nødvendig og hensigtsmæssig, eller om jeg til Slutning kan give den min Stemme. Og det har ogsaa til en vis Grad noget forundret mig, at Udvalget, efter de Conclusioner og de Motiver, der ere komne frem i Betænkningen, dog kom til det Resultat, at tiltræde Thinget at gaae ind paa det foreliggende Lovkast med enkelte foreslaaede Endringer. Loven med alle de deri gjorte Undtagelser vil efter min Mening komme til at betyde meget Lidet. Det er jo en Selvfølge, at Lovudkastet, saaledes som det lyder, ikke faaer nogen tvivlgende Indflydelse paa Kongetienden og heller ikke paa Kirketienden med Undtagelse af den Deel, der hører under offentlige Stiftelser, og jeg seer heller ikke rettere, end at Loven kun kan faae en stykviis Indflydelse paa Præstetienden, for en Deel af Fæstegodset; jeg troer saaledes ikke, at Lovudkastet i det Hele taget vil faae nogen stor Betydning. Jeg troer, at Lovforslaget vil give Anledning til en stykviis Ordning, som virkelig ikke vil blive meget bedre end den Tilstand, vi nu have, da det selvfølgelig med enkelte Undtagelser staaer i enhver Tiendeieers Magt, naar det ikke convenerer ham, at unblade at foretage denne Foranstaltning, hvorved saa heller ikke det tilsigtede Dø med opnaaes. Jeg skal endnu gjentagende tilføie, at jeg langtfra vil optræde som Forsvarer for § 7, da det i det Hele taget staaer meget tvivlsomt for mig, hvorvidt jeg kan stemme for Lovforslagets enbellige Vedtagelse, naar den Tid kommer, da dette Spørgsmaal ligger for; men det forekommer mig virkelig, at naar § 7 og navnlig den sidste Deel af denne Paragraph